

عنوان مقاله:

بررسی معماری نیوکلاسیک در معماری دوره قاجاریه

محل انتشار:

اولین همایش سراسری توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مرصیه جمالی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد شیراز

شکوفه توکلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد شیراز

تابان قنبری - استادیار

خلاصه مقاله:

معماری نیوکلاسیک حدوداً از نیمه دوم قرن هجدهم تا نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی در اروپا رواج داشت در سبک معماری نوکلاسیسیسم در خالصترین شکل از عصر کلاسیک، اصول ویتروویوسی و معمار ایتالیایی آندریا پالادیو الهام گرفته شده است. در معماری نیوکلاسیک تاثیر بر دیوار است و برای هر کدام از قسمت های مختلف شخصیت جداگانه‌ای در نظر میگیرد. این سبک هم در جزییاتش به عنوان واکنشی در برابر تزئینات سبک روکوکو و هم در فرمول معماریش به عنوان نتیجه سنتی سازی ویژگیهای باروک پسین تجلی مییابد. امروزه معماری نیو کلاسیک در بناهای معاصر به عنوان معماری کلاسیک جدید شناخته می شود. اولین سبک معماری غربی در زمان سلطنت ناصرالدین شاه به سبب سفرهای مکرر وی به فرنگ در نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی به عنوان نمادی از تجدد وارد ایران شد و معماری ایران را تحت تاثیر خود قرار داد. در این مقاله بر آن هستیم تا با بررسی و مطالعه تاثیر معماری نیوکلاسیک در معماری ایران (دوره قاجاریه) پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

معماری، ایران، نیوکلاسیک، قاجاریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/678749>

